

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 7Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517202493
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šajmovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2019:1517202493.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou JUDr. Evou Šajmovičovou v právnej veci žalobcu: Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. 4, W., proti žalovanému: EXPRESS FINANCE s.r.o., IČO: 35 775 165, so sídlom Zámocká 30, Bratislava, zast.: Erben & Erben, advokátska kancelária, so sídlom Mostová 2, Bratislava o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti Nitrianska rozhodcovská spoločnosť s.r.o. zo dňa 15.05.2007 sp. zn. 12 Rk 196/2006.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 30.05.2016 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri spoločnosti Nitrianska rozhodcovská spoločnosť, s.r.o., sp. zn. 12Rk/196/2006, zo dňa 15.05.2007. V podanej žalobe žalobca namietal platnosť zmluvy o úvere uzatvorenej so žalovaným; platnosť rozhodcovskej doložky; nesplnenie podmienok na vydanie rozhodcovského rozhodnutia; skutočnosť, že nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a nebolo mu umožnené zúčastniť sa na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní; nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci. Taktiež žalobca namietal, že neboli splnené podmienky na vydanie rozhodcovského rozsudku, pretože napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; rozhodcovský súd neprihliadol na rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov, nezabezpečil spotrebiteľovi dostatočnú ochranu proti nekalým praktikám dodávateľa, nesprávne posúdil vznik majetkovej ujmy žalobcu, nedostatočne právne posúdil ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky v danej zmluve, neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky a nepreskúmal ex offo zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť, nakoľko podľa jeho názoru nie sú splnené dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vo svojom vyjadrení zo dňa 10.08.2016 žalovaný zdôrazňoval, že žalobca zmeškal lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pretože rozsudok zo dňa 15.05.2007 sa stal právoplatným dňa 03.09.2007 a žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná na súd až dňa 30.05.2016. Argumentoval ustanovením § 41 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a pre prípad, že by išlo o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čo žalovaný nepripúšťal, poukázal aj na § 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Žalovaný okrem iného poukázal aj na tú skutočnosť, že na základe predmetného rozhodcovského rozsudku bolo voči žalobcovi ako povinnému vedené exekučné konanie, a to na základe poverenia vydaného tunajším súdom č. XXXX XXXXXX zo dňa 27.11.2007. Exekučné konanie bolo právoplatne skončené ešte v roku 2011 vymožením pohľadávky. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku po takmer deviatich rokoch od jeho

právoplatnosti a po piatich rokoch od právoplatnosti skončenia exekučného konania vedeného na základe predmetného rozhodcovského rozsudku, t. j. jednoznačne po lehote ustanovenej zákonom na podanie takejto žaloby, mal žalovaný za to, že ide o zjavne nedôvodnú žalobu a zároveň o šikanózný výkon práva zo strany žalobcu. Argumentáciu žalobcu ohľadom neplatnosti zmluvy o úvere a označení zmluvy o úvere za spotrebiteľskú, žalovaný považoval za účelovú a neprijateľnú. Podľa žalovaného mal žalobca plné právo k obsahu zmluvy o úvere vznášať svoje pripomienky a len jeho zavinením a nezájmom o obsah právneho vzťahu žiadne takéto pripomienky nevzniesol. Primárnym záujmom žalobcu bolo získanie finančných prostriedkov a túto skutočnosť nemožno v žiadnom prípade pričítať na ľarchu žalovanému a správanie žalobcu v súčasnosti nemožno považovať za iné, ako za snahu využiť spoločenské vnímanie nebankových subjektov v čase podania žaloby pri opomenutí stavu v čase, keď žalobca zmluvu uzatváral a potreboval finančné prostriedky. Žalovaný taktiež namietal údajný rozpor zmluvy o úvere so zákonom č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pretože ten nadobudol platnosť a účinnosť až po uzavretí zmluvy o úvere, resp. poukazovanie na ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré nadobudli platnosť a účinnosť taktiež až po uzavretí zmluvy o úvere. Tvrdenia žalobcu považoval za neprípustné a rozporné so zákazom retroaktivity.

3. Tunajší súd rozsudkom č. k. 7 Csr 1/2017-190 zo dňa 31.10.2017, žalobu zamietol s poukazom na preklúziu práva žalobcu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

4. Uznesením 6 CoSr/1/2018-213 zo dňa 28.02.2018 Krajský súd v Bratislave, na odvolanie žalobcu napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie s tým, že nakoľko súd prvého stupňa si nevyžiadal celý spis 12 Rk 196/2006 rozhodcovského súdu a z rozhodcovského rozsudku súd prvej inštancie zistil len informácie o tom, aký dátum právoplatnosti a vykonateľnosti na rozhodcovskom rozsudku vyznačil rozhodcovský súd, no nevyplýva z neho dátum, resp. spôsob, doručenia tohto rozsudku účastníkom rozhodcovského konania; doteraz teda nie je nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, či žalobcovi (v rozhodcovskom konaní žalovanému) bol rozsudok rozhodcovského súdu doručený a ak áno, kedy sa tak stalo a či mu bol doručený v súlade so zákonom, z ktorého by zistil, či žalobcove tvrdenia o nedoručení rozsudku sa zakladajú na pravde alebo nie. Bez znalosti tejto rozhodujúcej právnej skutočnosti súd prvej inštancie nemohol vecne a právne správne uzavrieť, že žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku po uplynutí prekluzívnej lehoty. V ďalšom konaní stanovil krajský súd súdu prvej inštancie povinnosť vykonať dokazovanie celým spisom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. 12 Rk 196/2006, z ktorým sa oboznámi a následne posúdi, či bol rozhodcovský rozsudok žalobcovi riadne doručovaný a doručený.

5. V podaniach doručených súdu dňa 03.05.2018, 03.09.2018 a 01.10.2018 žalobca uviedol, že nikdy rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn. 12Rk-196/2006 zo dňa 15.05.2007 neprevzal, nebol mu doručený. Okresný súd Bratislava V, nevykonal žiadne dokazovanie pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní sp. Zn. 37Er/7904/2007 pokiaľ ide o doručenie rozhodcovského rozsudku žalobcovi, vychádzal z toho, že na rozsudku bola vyznačená právoplatnosť dňom 03.09.2007. Exekučné konanie bolo v konečnom dôsledku právoplatne skončené vymožením pohľadávky dňa 10.01.2011. Žalobca navrhol, aby súd zabezpečil celý spis rozhodcovského súdu. Žalobca poukázal na to, že rozhodcovský rozsudok mu nebol doručený, nakoľko v uvedenom období od 27.04.2007 trvalo býval v S. na adrese ul. F. U. C. XX/A I., kde bol trvalo zamestnaný. Z uvedeného dôvodu mu nemohol byť rozhodcovský rozsudok doručený a následne nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Na preukázanie svojho tvrdenia založil do spisu: občiansky preukaz S., zdravotnú kartu, poistenie, pracovnú zmluvu, výplatné pásky, ktoré dal preložiť znalcovi G. I. C.. Súčasne poukázal na skutočnosť, že na C. XX v W., kde mu bol doručovaný rozhodcovský rozsudok sa ani nemohol zdržiavať, nakoľko predmetný byt predal, čo doložil kúpnu zmluvou zo dňa 24.07.2006 a výpisom z listu vlastníctva č. XXXX. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že medzi sporovými stranami vznikol spotrebiteľský právny vzťah podľa § 52 OZ v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy dňa 21.10.2006. Predmetná zmluva obsahuje celý rad neprijateľných zmluvných podmienok, tiež poukázal na to, že predmetná zmluva absolútne nespĺňa náležitosti podľa zákon č.258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej žalobca namietal platnosť rozhodcovskej zmluvy.

6. Žalovaný vo svojich vyjadreniach zo dňa 16.01.2018, 01.10.2018 a 11.04.2019 zotrval na tom, že nárok žalobcu je prekludovaný. Poukázal na ustanovenie § 25 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Ďalej uviedol, že v exekučnom konaní je súd povinný náležite preskúmať exekučný titul, teda aj materiálnu a formálnu stránku vykonateľnosti exekučného titulu, pričom súd v tomto prípade došiel k záveru, že exekučný titul po materiálnej aj formálnej stránke je správny a vykonateľný. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v prípade, že predmetný rozhodcovský rozsudok nebol žalobcovi doručený, žaloba je predčasne podaná, nakoľko v zmysle § 41 Zákona č. 244/2002 Z. z.

žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku. Navrhol žalobu žalobcu zamietnuť.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením spisu rozhodcovského súdu, listinnými dôkazmi založenými žalobcom do spisu podaním zo dňa 03.05.2018 a ostatnými písomnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav: Dňa 21.10.2006 žalobca a žalovaný uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 995,82 Eur (30 000,00 Sk) žalobcovi. Žalobca sa zaviazal vrátiť úver spolu s úrokmi v 18 po sebe nasledujúcich mesačných splátkach vo výške 59,62 Eur (2 700,00 Sk). Z dôvodu, že žalobca neplnil jednotlivé splátky úveru riadne a včas, žalovaný dňa 21.12.2006 podal na Stály rozhodcovský súd zriadený pri spoločnosti Nitrianska rozhodcovská spoločnosť, s.r.o. žalobu. Stály rozhodcovský súd zriadený pri spoločnosti Nitrianska rozhodcovská spoločnosť, s.r.o. dňa 15.05.2007 vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. 12Rk/196/2006, ktorým žalovaného (v tomto konaní žalobcu) zaviazal zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní žalovaného) zaplatiť 81.000,-Sk a trovy rozhodcovského konania vo výške 11.847,50 Sk. Predmetný rozsudok má vyznačenú právoplatnosť dňa 03.09.2007 a vykonateľnosť dňa 06.09.2007. Na základe rozhodcovského rozsudku sa voči žalobcovi ako povinnému, na tunajšom súde začalo exekučné konanie sp. zn. 37Er/7904/2007. Exekučné konanie bolo právoplatne skončené, a to vymožením pohľadávky dňa 10.01.2011. Dňa 30.05.2016 podal žalobca na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia uvedeného rozhodcovského rozsudku.

8. Z obsahu spisu Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri spoločnosti Nitrianska rozhodcovská spoločnosť, s.r.o. sp. zn. 12Rk/196/2006 súd zistil, že rozhodcovský rozsudok tvoriaci následne podklad exekúcie, vydal 15.05.2007 rozhodca U. U. X., pričom sa tak stalo v konaní začatom dňom návrhu tomuto rozhodcovi 22.12.2006. Zo spisu vyplýva, že žalobcovi (vystupujúcim v rozhodcovskom konaní v procesnom postavení žalovaného) bola doručovaná žaloba (zásielka bola doručovaná žalobcovi do vlastných rúk na adresu C. XXXX/XX, XXX XX W. podaním na pošte 17.04.2007), táto bola vrátená dňa 18.04.2007 s poznámkou adresát neznámy. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi zaslaný dňa 28.08.2007 doporučené do vlastných rúk, ktorú zásielku pošta vrátila rozhodcovskému súdu dňa 30.08.2007 s poznámkou adresát neznámy. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si žalobu ani rozsudok v predmetnej veci nikdy neprevzal. Zákon o rozhodcovskom konaní síce zakotvuje domnienku doručenia písomnosti už aj jej zaslaním doporučenou zásielkou do miesta trvalého pobytu adresáta (ak ide o fyzickú osobu) a ide tu tak o zákonom výslovne pripustenú alternatívu k reálnemu prevzatíu zásielky adresátom na príslušnej adrese, podmienkou uplatnenia takejto domnienky je však nemožnosť reálneho doručenia ani po vynaložení primeraného úsilia na zistenie skutočnosti, či tzv. evidenčná resp. doručujúcemu posledná známa adresa pobytu adresáta je jeho skutočnou adresou. Toto však v rozhodcovskom konaní nebolo skúmané vôbec, rozhodcovský súd preto nevynaložil žiadne úsilie na objasnenie skutočnosti z uvedeného pohľadu rozhodujúcej a vrátenie mu zásielky s poznámkou pošty „adresát neznámy“ ho bez ďalšieho nemohlo oprávňovať na považovanie zásielky za doručenú (a takto ani k vyznačeniu právoplatnosti rozhodcovského rozsudku). Na základe uvedeného je zrejmé, že žalobcovi žaloba podaná na rozhodcovský súd, taktiež ako aj rozhodcovský rozsudok neboli doručené v súlade s právnymi predpismi. Základným predpokladom právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku ako už bolo vyššie uvedené je, že musí byť doručený v súlade s príslušnými právnymi predpismi účastníkovi konania, ktorému bola daným rozhodnutím uložená povinnosť/povinnému. V rozhodcovskom konaní platí, že rozhodcovský rozsudok musí byť doručený adresátovi na adresu jeho trvalého pobytu do vlastných rúk. V prípade neúspešnosti doručenia na adresu trvalého pobytu adresáta a vrátenia nedoručenej zásielky rozhodcovskému súdu s vyznačením pošty "zásielka neprevzatá v odbernej lehote, resp. adresát neznámy" bolo možné podľa § 25 ods. 4 zákona NR SR č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní použiť podmienky pre použitie fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP účinný do 30.06.2016). Aby bola písomnosť doručená v súlade s fikciou doručenia podľa § 47 ods. 2 OSP, musia byť splnené tri kumulatívne podmienky, a to: nezastihnutie adresáta písomnosti poštovým doručovateľom, zdržiavanie sa adresáta písomnosti v mieste doručenia a oznámenie doručovateľa o dni a hodine opätovného doručenia písomnosti. Ak nie je ktorákoľvek z týchto zákonných podmienok splnená, nemôže byť doručovaná písomnosť považovaná za doručenú v súlade s fikciou doručenia. V tomto prípade bola rozhodcovi zásielka vrátená s poznámkou adresát neznámy, žalobca preukázal, že v čase doručovania od 27.04.2007 sa na adrese trvalého pobytu nezdržoval. Z predložených dokladov vyplýva, že o zápis do matričného úradu obyvateľstva o trvalom pobyte presahujúcom tri mesiace požiadal žalobca talianske úrady 27.04.2007, žalobcovi bolo pridelené Daňovým úradom v I. daňové identifikačné číslo 30.04.2007. Zamestnanie v S. preukazujú výplatná páska zo dňa 27.04.2007 a potvrdenie o ukončení pracovného pomeru od 25.03.2009, občiansky preukaz platný do 10.12.2012 vystavený dňa 11.12.2007.

Rozsudok mu bol rozhodcom zasielajú podľa podacej pečiatky pošty dňa 04.06.2007. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.05.2016 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku. Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok žalobcovi nebol doručený v súlade s právnymi predpismi a tým nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, žaloba bola podaná včas.

9. Žalobca zrušenie rozhodcovského rozsudku odôvodnil tým, že namietal platnosť zmluvy o úvere uzatvorenej so žalovaným; platnosť rozhodcovskej doložky; nesplnenie podmienok na vydanie rozhodcovského rozhodnutia; skutočnosť, že nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a nebolo mu umožnené zúčastniť sa na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní; nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci.

10. Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31.12.2014, Účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak:

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania,
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania,
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

11. Podľa § 41 ods. 1 veta prvá zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31.12.2014, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

12. Na základe listinných dôkazov a s poukazom na vyššie uvedené ustanovenia, súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Ako už odvolací súd v zrušujúcom uznesení konštatoval, v danom prípade ide medzi sporovými stranami o spotrebiteľský spor, ktorý vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy - Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej dňa 21.10.2006 medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom.

13. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v

rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. (3) Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku. 14. Ako je už vyššie konštatované, súd mal v konaní preukázať, že žalobca ako účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a nebolo mu ani umožnené zúčastniť sa na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti Nitrianska rozhodcovská spoločnosť, s.r.o. so sídlom Párovská 26, Nitra, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 45 ods. 1 písm. b/ zákona č. 335/2014 Z. z., čím bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania tak ako to vyžaduje ustanovenie § 40 ods. 1 písm. g/ zákona č. 244/2002 Z. z. Z týchto dôvodov súd predmetný rozhodcovský rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, zrušil. 15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, a priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %. Po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia na Okresný súd Bratislava V v 2 vyhotoveniach, o ktorom rozhodne Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 CSP (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.